

Marescot. d. lib. 1. cap. 94. num. 5. Aliàs deciperetur contrahens ignarus specialis styli, & loquutionis alterius, illique saltem licebit à contractu resilire, qui irritus censetur propter defectum consensus, cum alter de una re, vel quantitate, & alter de alia senserit, ob diversum verborum intellectum, l. In venditionibus 9. de contr. empt. l. 20. tit. 5. p. 5. ubi Hermosilla num. 1. laudavit alios. Imò posset contractus sustineri, intellectis verbis adversus utentem singulari significatione, qui potuit apertius loqui ex regionis consuetudine, argumento legis Veteribus 40. de pact. cum similibus, de quo Barbosa plures referens num. 35.

Ad Num. 2.

8 Quotiescunque in Hispaniis bona sive ex ultima voluntate, sive ex contractu majoratus jure deferri contigerit, nullis expressis vocationibus, aut specialibus clausulis, ea observari debent quæ moribus, ac legibus in unaquaque provincia in primogeniorum successione recepta sunt. Pat. Molin. de just. & jur. disp. 588. num. 3. Mieres sup. part. 1. quest. 48. num. 22. Molin. d. cap. 4. num. 13. Mathienz. loc. cit. Azeved. sup. n. 3. 4. Salced. de representat. lib. 3. cap. 4. n. 21. Castill. d. cap. 22. num. 8. & 9. Diaz de Mena variat. lib. 1. cap. 17. n. 32. Burg. de Paz proœm. Partiar. num. 58. Illa autem consuetudo, seu lex servabitur, quæ viguerit in loco ubi majoratus bona existunt, seu major pars, vel domus præcipua, licet aliud in Regno sit generaliter receptum. Azeved. sup. num. 6. Burg. de Paz junior quest. 2. num. 24. cum seqq.

Ad Num. 3.

9 Eo ipso quod constat, bona majoratus vinculo astringi, ea indivisa ad primogenitum ex vocatis debent pervenire. Gregor. Lop. in l. 2. gloss. 1. vers. ex prædictis tit. 15. p. 2. Molin. lib. 1. cap. 3. n. 1. 6. 7. Castill. contrav. lib. 2. cap. 22. num. 13. & 15. Alvarad. rubric. n. 4. tit. 7. lib. 5. Recop. Mathienz. ibi. gloss. 7. num. 3. Alvarad. d. §. 3. num. 6. Menes. in rubric. num. 11. C. de fideicom. Hoc inde provenit, quod apud nos moribus est inductum, ut in primogeniis idem ordo servetur ac in regni successione. Pat. Molin. sup. num. 2. Salced. lib. 2. cap. 3. num. 4. Molin. d. num. 1. Alvarad. de conjeçt. ment. defunct. lib. 2. cap. 3. §. 3. num. 2. Cum igitur succedat major natu in hoc Regno, qui solus fratribus exclusis admittitur, l. 2. tit. 15. p. 2. similiter in primogeniis contingit ex conjecturata mente instituentis simpliciter majoratum, qui juri se conformare, ac consuetudini præsumitur, quidquid senserit Simanc. de primog. Hispan. lib. 1. cap. 25. quem refellit Castill. ex num. 17.

Verf. Secundò ex his apparet.

10 Si quis filio, aut extraneo bona reliquerit, ut ea jure majoratus possideat, hoc decedente, succedet primogenitus in solidum absque ullo gravamine. Pat. Molin. d. disp. 588. n. 2. Castill. num. 39. Molin. sup. cap. 4. num. 34. Ant. Gom. in l. 40. Tauri, n. 64. Azeved. sup. n. 6. Mathienz. num. 4. Burg. de Paz d. quest. 2. n. 67. Mier. de major. part. 1. quest. 48. num. 22. Alvarad. num. 6. Menes. ubi proximè.

Ad Num. 4.

Si bona sua majoratus esse aliquis constituat, etsi nihil aliud expresserit, tacite alienationis perpetuam inhibitionem usque in infinitum adjeçisse intelligitur. Molin. lib. 4. cap. 3. num. 2. Castill. lib. 5. cap. 65. num. 29. Hermosilla in l. 44. gloss. 5. n. 15. tit. 5. p. 5. Menes. ubi proximè, Azeved. sup. n. 4. Mathienz. n. 3. Alvarad. n. 8. Est namque de natura majoratus, sicut & regni, ne bona possint alienari, licet strictior in privatis, quam in Rege sit prohibitio. Molin. lib. 1. cap. 3. num. 17. 18. Hinc est, ut prohibitio alienationis, ut bona in familia conserventur, apud nos majoratus institutionem operetur. Diaz de Mena variat. lib. 1. cap. 17. num. 36. Molin. d. lib. 1. cap. 5. ex num. 7. Burg. de Paz d. quest. 2. num. 104. Est tamen de jure controversum communi, an ex illa clausula alienationis prohibitiva fideicommissum absolutum deducatur, vel solum in casu contraventionis, de quo Castill. lib. 2. cap. 22. num. 82. Molin. n. 16. Tondut. question. civil. cap. 47. à princip. Peregrin. de fideicom. art. 14. num. 14. cum seqq. Mantic. de conjeçt. lib. 6. art. 14. ex num. 24. Hermos. d. gloss. 5. à num. 11.

Ibi: Ego verò primùm ex d. §. Nos igitur.

Prohibitio alienandi injuncta filio non extenditur ad nepotem. Peregrin. art. 1. n. 28. Mantic. sup. lib. 8. tit. 2. n. 20. Molin. lib. 1. cap. 4. num. 11. Castill. lib. 5. cap. 66. num. 68. Mier. de majorat. part. 2. quest. 6. num. 304. Lara de Anniversar. & Capellan. lib. 1. cap. 6. n. 3. 4. Greg. Lop. in l. 43. gloss. 1. tit. 5. p. 5. Alvarad. sup. lib. 2. cap. 1. §. 1. n. 26. Hermos. in d. l. 43. Part. gloss. 1. n. 12. Ant. Gom. in l. 40. Tauri, n. 64. Molin. de just. & jur. disp. 588. n. 1. vers. Quarto in majoratus.

Ibi: Causa igitur prohibitionis.

Quam communem sententiam D. Præses ita interpretatur, ac restringit, ut quoties in nepote eadem ratio prohibendi alienationem reperitur, prohibitio ex mente prohibentis etiam nepotem afficiat, quam parens filio magis dilecto secundum regularem charitatis ordinem ut gravamen injunxit. Nec urget quod ea prohibitio, quia odiosa, amplianda non sit, ut inquit Lara, & refert Hermosilla, cum potius favorabilis debeat censerit, quia principaliter testator prospicere intendit vel ipsis quibus prohibet, ut bona conserventur familiæ; vel aliis, quanquam secundariò filius gravetur ne de propriis rebus valeat disponere, ut advertit Peregrin. art. 14. num. 1. alioqui si nullius favoris, seu justam causam respiceret, non subsisteret, veluti si odium prohibiti duntaxat contineret alienationis prohibitio, l. Filius familias 114. §. Divi, de legat. 1. ubi Cujac. Pereg. loc. cit. Molin. lib. 1. cap. 6. n. 30. Actus autem favorabilis censetur, cum principaliter favor intenditur, quanquam per consequentiam odium contingat. D. Covar. sup. lib. 1. cap. 11. n. 5. Sanch. cum plibus de matrim. lib. 1. disp. 1. n. 4. Barbosa axiom. 166. n. 5. Unde cum prohibitio alienationis favorabilis existat, venit amplianda ex rationis identitate, juxta juris axiomam, de quo Barbosa ubi proximè.

Ex quibus asserendum est cum D. Covar. quod alienationis prohibitio facta filio nepotem ligat

si ratio prohibendi æquè utrique conveniat: & ita tenent Menes. in l. Voluntas, num. 26. C. de fideicom. Hermos. cum aliis in l. 43. gloss. 1. n. 13. & 14. tit. 5. p. 5. Peregr. art. 1. num. 28. Mantic. sup. d. tit. 2. num. 20. vers. Simili quoque modo. Verùm prohibitio alienationis imposta hæredi, ad hæredis hæredem extendatur, disputat Menes. à num. 20. & latè pluribus laudatis Hermos. à n. 5.

Verf. Secundum, quod ex d. §. Nos igitur.

15 De interpretatione textus in authent. de restit. fideicom. §. Nos igitur, collat. 9. confulas Molin. de primog. lib. 1. cap. 4. num. 30. Anton. Gom. in l. 40. Tauri, num. 45. Mantic. ubi proximè, ex num. 28. Peregrin. sup. art. 30. num. 12. cum seqq. Lara de Anniversar. & Capellan. lib. 2. cap. 6. n. 9. Fachin. controvers. lib. 4. cap. 100. Mathienz. in l. 11. gloss. 12. tit. 6. lib. 5. Recop. Cujac. novel. 159. Menes. in d. l. Voluntas, num. 25. Hermos. sup. num. 14. Alvarad. de conjeçt. ment. defunct. lib. 2. cap. 1. §. 1. num. 26. vers. Quod omnes, Salced. de representat. lib. 2. cap. 29. à num. 8. ubi alii. Qui quidem, & omnes asseverant, prohibitionem alienationis, ut bona perpetuò in familia persistant, quartam non egredi generationem, ex d. §. Nos igitur, quibus adde Pat. Molin. ubi proximè.

16 Sunt tamen non pauci, qui opinantur prohibitionem hanc in infinitum ultra quartam generationem consistere, si testator expresserit, velle bona perpetuò in suis descendentibus conservari; illi enim constituunt differentiam inter verbum Familia, & Descendentes, quoad perpetuitatem prohibitionis: quam distinctionem merito noster impugnat Antistes, cui accedit omnino videndus Mantic. d. lib. 8. tit. 2. num. 21. vers. Sed diligenter. Pat. Molin. d. vers. Quarto in majoratus. Eandem tacite rejiciunt post alios, quos referunt, Menes. ubi proximè, Barbosa de appellat. verbor. jur. signif. verb. Familia, num. 36. qui parificant quoad perpetuitatem prohibita alienationis verbum Familia, ac Descendentes, dum docent adversus communem, de qua sup. n. 15. prohibita alienatione, quia testator vult bona in familia perpetuò conservari, vel ad suos descendentes pervenire, alienationem usque in infinitum impediri, etiam ultra quartam generationem. Adde Fachin. sup.

17 Vera igitur resolutio est secundum D. Covar. ut alienationis prohibitio de jure communi non egrediatur quartam generationem, ex d. §. Nos igitur, sive testator dicat quod bona familiæ conserventur, sive quod suis descendentibus perpetuò deferantur; exclusa quorundam distinctione, cujus pronuper meminimus, non obstantibus quæ adducit Peregr. ubi sup. Quarta generatio numeratur extra personam primam, cui prohibetur alienatio. Salced. num. 9. Sed Peregrin. d. artic. 30. n. 12. cum aliis tenet contrà.

Verf. Verùm Justiniani constitutionem.

18 Ubi ex conjecturis saltem apparuerit, quod testator voluit prohibitionem alienationis in perpetuum consistere, minimè restringetur ad quartam generationem, sed ulterius ad quolibet de familia usque in infinitum progredietur, cessante imperatoris decisione in d. §. Nos igitur. Molin. cum aliis d. cap. 4. num. 3. Alvarad. sup. d. §. 1. num. 26. vers. Communis quidem, Pat. Molin. d.

disp. 588. n. 1. vers. Quarto in majoratus, Castill. controvers. lib. 2. cap. 22. n. 47. ubi plures, Burg. de Paz civil. quest. 2. num. 61. & 86. Mathienz. in d. gloss. 12. n. 2. Salced. sup. n. 10.

Hujusmodi sententiam revocat in dubium 19 Mantic. d. tit. 2. ex num. 21. vers. Sed diligenter, & rationibus utrinquè expensis hæsit, & communem opinionem servandam resolvit vers. Non enim, in fin. Ratio dubitandi oritur ex eo, quod in specie, de qua Justinianus in authent. de restit. fideicom. collat. 9. manifestè constitit per verba indubitata, quod disponens intendebat bona absque aliqua limitatione semper in familia sua conservari, ut patet ibi: Per omnia, & perpetuò velle permanere in familia mea, neque unquam de meo nomine egredi. Et paulò inferius: Sub ea conditione, ut nunquam de familia mea, meoque nomine abalienentur. Et nihilominus Imperator alienationis prohibitionem adversus expressam testatoris voluntatem ad quartam generationem coarctavit; neque enim mentis melius, ac fidelius est testimonium, quam verba, l. Apud Labonem, §. Idem Tubero, de supelleçt. legat. cum aliis apud Barbof. axiom. 222. n. 2. Et cum eam decisionem pro lege generaliter observari Justinianus statuierit, videtur adempta facultas prohibendi alienationem extra præfinitam generationem; unde difficilis redditur resolutio D. Covar. tradita sup. num. 18. secundum quam magis conjecturis defertur, quam apertissimis verbis, quibus testator in eo textu voluntatem perpetuam usque in infinitum prohibitionis demonstravit. Hæc perpensens Cardinalis Mantica in perplexitate, quam diximus, versabatur, nostramque mentem pariter extorquet.

Verùm mihi dicendum videbatur, prohibitio- 20 nem alienationis in favorem familiæ, aut descendentium, etiam cum expressione perpetuitatis usque in infinitum, successores extra quartam generationem non astringere: voluit enim Justinianus jus, & actionem ad repetenda bona alienata, propter prohibitionem testatoris termino quatuor generationum præscribi, & aboleri, ne post longæva temporis curricula lites inextricabiles, & penè immortales suscitarentur, sicut illa, de qua ipse fuerat consultus: quod planè deducitur ex textu in d. §. Nos igitur, ibi: Tamen quòd quatuor jam generationes præterisse viderentur, haud sustineremus tam absolutam causam denudè tradi judiciis. Observat Mantic. sup. vers. Non enim hæc.

21 Quamvis enim jura ultimarum voluntatum implementum impensè fovere soleant, l. 1. C. de Sacros. Eccles. authent. de nupt. §. Deinceps, collat. 4. in extirpandis tamen litibus publicis agnoscutur favor, ut prænotatur sup. lib. 1. cap. 2. à num. 31. sed & ipsarum familiarum, quibus alienationis prohibitio prospicit, interest occasionem litium citius extinguere, propter quas odia inter conjunctos exardescunt, & facultates judiciorum absumuntur assiduis expensis, sicut in nostris majoratibus, præsertim antiquis, frequenter contingit.

22 Non refragatur præmissis, quod opponit Mantic. ubi proximè, scilicet quod si Imperator voluisset adimere potestatem prohibendi alienationem extra quartam generationem, veteret utique ne quis ad eam procederet, ipsamque irritam declararet, juxta illud vulgare: Si lex voluisset, expressisset, ex capite Ad audientiam, de decim. l. unic. §. Sin autem ad deficientem, C. de caduc. l. 3. tollend.

collend. cum aliis apud Barbof. *axiom.* 136. num. 5. quia responderetur, actum prohibendi alienationem in perpetuum, licitum esse, atque posse per successores etiam ultra vigesimam generationem observari parendo ex honestate voluntati testatoris, quod Justinianus nequaquam interdixit, sed duntaxat statuit, ne post quartam generationem ob alienationis prohibitionem in iudicio agere liceret, facultate prohibendi pro libito alienationem testatoribus relicta. Pro qua resolutione sunt plurimi absolute docentes, prohibitionem alienationis quartam generationem non transgredi, quos refert Fachin. *controvers.* lib. 4. cap. 100. in princ. & vide Alciat. in l. *Filiusfamilias*, §. *Divi*, de leg. 2. Avarad. de *conject. ment. defunct.* lib. 2. cap. 1. §. 1. num. 26. *vers.* Quod omnes.

23 At Justiniani novella constitutio non ubique recepta notatur per Peregrin. d. art. 30. num. 17. Salced. d. cap. 29. num. 10. atque ita servabitur in unaquaque provincia, quod suis legibus statutum, aut moribus receptum constet circa prohibitionem alienationis: quapropter si in Hispania eveniret casus, de quo in præfata constitutione, locus non esset imperiali decisioni, sed prohibitio alienationis extenderetur ad omnes familiae generationes usque in infinitum; nam verba testatoris acciperentur juxta mores nostros, & regiam legem vigesimam septimam Tauri, cum regulare sit, ut supra præmittitur, quod verba dispositionis usurpentur secundum consuetudinem, & leges regionis; imò majoratus censeretur institutus, ut prædiximus n. 11. Idemque erit quoties verba denotantia perpetuitatem in favorem generis, vel familiae in dispositione reperiuntur, sicut post Gregor. Lop. tenet Castill. *controvers.* lib. 2. cap. 22. num. 80.

Verf. Quin & hinc.

24 Constitutionem Justiniani, de qua hucusque actum, apud nos abrogatam per legem 11. tit. 6. lib. 5. *Recopil.* in Taurinis vigesimam septimam, observant Pat. Molin. *sup. disp.* 588. num. 1. *vers.* *Quarò in majoratus, ad fin.* Mathienz. in ead. l. 11. gloss. 12. num. 2. Peregrin. *ubi proximè*, Alvarad. de *conject. mente defuncti*, lib. 2. cap. 1. §. 1. num. 26. *vers.* Quod omnes, Menef. in l. *Voluntas*, num. 25. C. de *fideicom.* Sed dissentit Azeved. in d. l. 11. *Recopilat.* restringens regiam constitutionem ad casum meliorationis, de qua loquitur. Mihi quidem lex Taurina non tam abrogatoria juris communis, quam declaratoria videtur, quod novella Justiniani in Hispania non esset recepta, sicut prænotavimus *sup.* num. 23. de quo ne dubitaretur, Legislator expressit, licet idem foret si omitteretur.

Verf. Quarò ex his.

25 Prohibitio alienationis injuncta filio ad primogenium vocato, & nepotem, & ceteros afficit successores usque in infinitum, Molin. de *primog.* lib. 1. cap. 4. num. 12. & 29. Castill. *sup. lib.* 5. cap. 181. num. 9. Mieres de *majorat. part.* 1. q. 15. num. 38. quod extra dubium est: tum quia regulariter alienationis prohibitio transit à filio in nepotem, quoties in utroque eadem prohibendi ratio reperitur, Molin. num. 30. Castill. *ubi proximè*, Menef. in l. *Voluntas*, num. 26. C. de *fideicom.* & alii recens *sup.* num. 14. Tum etiam,

nam qui exprimit se instituire majoratum, illum perpetuum existere intendit, & consequenter alienationem cunctis successoribus interdiciere intelligitur, quanquam verba ad primò vocatum referat, ut prædiximus n. 11.

Verf. Quintò hinc examinari.

Idem ordo succedendi servatur in vocatis ad fideicommissum familiae relictum, ac in venientibus ab intestato, l. ult. C. de *verb. signif.* Molin. *sup. lib.* 3. cap. 9. num. 7. D. Covar. *Practic.* cap. 38. num. 2. *vers.* *Idcirco*, Salced. de *representat.* lib. 3. cap. 11. num. 4. ubi plures. Unde sicut conjunctus extra decimum gradum non admittitur ab intestato ad legitimam hæreditatem, l. 6. tit. 13. part. 6. D. Covar. in *epit. de success.* num. 17. Ant. Gom. in l. 7. *Taur.* num. 5. ita nec ad fideicommissum istud. Peregrin. cum aliis de *fideicommiss.* art. 30. num. 3. quod limitat num. 4. quoties ex mente disponentis constiterit, quod voluit etiam ultiores vocare, ac substituere. Quæritur à quo gradus dinumerentur, an à testatore, vel ab ultimo possidente? Et utriusque est inspicienda persona, ita ut sufficiat respectu cujusque intra decimum gradum existere, ut capiat fideicommissum. Peregrin. n. 5.

Sed præcipuam conclusionem refellit Fachin. *controvers.* lib. 4. cap. 100. ad fin. probans fideicommissum eum non excludere qui est de familia, etiam ultra decimum gradum: sicut etiam refutat ibidem, *vers.* *Solet etiam dici*, opinionem existimantium ejusmodi fideicommissum annorum centum interciedere lapsu, quod ibidem impugnat Peregrin. *sup.* ex num. 6. & priorem Fachinei sententiam æquissimè defendi posse, D. Covar. in calce hujus versiculi proficitur adversus Decium, & Ancharanum.

Ibi: Idem ipse censeo.

In Hispania successio majoratus omnes gradus transcendit, ita ut nullus etiam ultra centesimum existens removeatur, si jure succedere debeat, Peregrin. d. art. 30. num. 10. Pat. Molin. *disp.* 588. num. 2. Anton. Gom. in l. 40. *Taur.* num. 59. *vers.* *Ex quibus noviter*, Molin. de *primog.* lib. 1. cap. 4. num. 12. *vers.* *His tamen*, & alii regnicolæ, qui communiter observant, successionem in primogeniis in infinitum procedere ad instar regni, nedum quoad descendentes, sed etiam quoad collaterales: quod ita verum est, ut semper per representationem admittantur, ut late per Salced. de *representat.* lib. 2. cap. 29. à n. 12. & n. 28. plures refert.

Ibi: Quin & in casu.

Vide supra, num. 26. & 27.

Verf. Sextò ex his definiri.

Si bona jure majoratus deferri testibus, ac longa possessione probetur, & lateat quibus clausulis, seu conditionibus ille sit constitutus, junior masculus feminam primogenitam ejusdem lineæ, ac gradus excludet. Mathienz. in l. 1. gloss. 7. n. 3. tit. 7. lib. 5. Hæc pluribus noster Præses comprobabat, ipsaque constant ex præmissis *sup.* num. 8. & 9.

Ad Num. 5.

30 Quoties bona ejus sunt naturæ, ut ad unum primogenitum indivisibilia debeant pervenire, mas feminae majori natu præfertur, si uterque in eadem linea existant, & gradu. Sic evenit in Comendis Indorum, quæ Regis munificentia vassallis in hoc novo orbe frequenter per Proreges, Præsides, & alios Magistratus conceduntur. Et quidem majoratus non sunt. Ita regalibus rescritis stabilitum habetur, ac novissimè l. 4. tit. 11. lib. 6. *Recop. Indiar.* & tradunt Solorzan. de *jur. Indiar. tom.* 2. lib. 2. cap. 16. num. 89. Mathienz. in l. 7. gloss. 6. num. 4. tit. 7. lib. 5. *Recop. Valenz. conf.* 830. n. 6.

Verf. Secundò hæc pars justior.

31 In Hispania primogeniis idem receptum est. Pat. Molin. de *just. & jur. disp.* 625. n. 3. Gregor. Lop. in l. 3. gloss. 2. tit. 13. part. 6. Anton. Gom. in l. 40. *Tauri*, n. 62. Molin. de *primog.* lib. 3. cap. 4. num. 4. Solorzan. *ubi proximè*, Parlador. *quotidian.* lib. 3. *quest.* 1. num. 2. Mieres de *majorat. part.* 2. *quest.* 6. num. 2. Alvarad. de *conject. ment. defunct.* lib. 2. cap. 3. §. 4. num. 20. & 32. Mathienz. in l. 5. gloss. 1. num. 5. tit. 7. lib. 5. *Recop. Azeved. ibidem*, num. 6. Guttier. *pract.* lib. 2. q. 87. n. 4. Salced. de *representat.* lib. 1. cap. 12. num. 1. in fin. Castil. cum aliis *controvers.* lib. 2. cap. 40. num. 59. de quo fusè uterque Molina, & Mieres. Hoc quod in successionem regni stabilitum est l. 2. tit. 15. p. 2. ubi Gregor. Lop. gloss. 13. ad privatorum primogenia per imitationem transtulit usus.

Verf. Tertio eadem opinio.

32 Quanquam dissentiant aliqui, certi juris est, majoratum institutionem, servatis servandis, utroque foro licitam, utilemque censi & ad reipublicæ decus, & ad illustriam familiarum splendorem conservandum, ut cum D. Covar. docent P. Molin. *sup. disp.* 578. num. 3. Gregor. Lop. in l. 32. gloss. 3. tit. 9. part. 6. Anton. Gom. in l. 40. *Tauri*, num. 56. Guttier. *Canonic.* lib. 2. cap. 14. à princ. Molin. de *primog.* lib. 2. cap. 1. ex num. 3. Menef. in *rubr.* num. 4. C. de *fideicom.* Mieres *sup. prat.* 1. *quest.* 3. Mathienz. in l. 1. gloss. 1. num. 12. tit. 7. lib. 5. *Recop. Castil. controv.* lib. 4. cap. 9. n. 72. ubi alii plures.

33 Cum igitur majoratus publicam, ac privatam utilitatem præ se ferant, in favorabilibus numerantur, ut præter pronuper laudatos adnotarunt Solorzan. d. lib. 2. cap. 16. num. 17. ubi plurimi, Ceval. *commun. quest.* 725. num. 34. Valenzuela *conf.* 185. num. 31. Castill. *latissimè lib.* 5. cap. 145. num. 37. Molin. lib. 1. cap. 18. num. 7. & per tot. de quo consule Paz de *tenu. tract.* 2. cap. 85. n. 102. & 103. ubi probat majoratus odium continere quoad filios secundogenitos: sed hoc per consequentiam evenit, quod non attendi debet, sed quod principaliter conditor majoratus intendit, idest familiae ornamentum, ac conservationem; quapropter primogenia favorabilia censentur secundum prænotata num. 13.

Verf. Quarto ad hujus partis.

34 Hæc observavimus *sup.* n. 9. de quibus Molina.

lib. 1. cap. 2. ex num. 16. & in quibus regnum, & majoratus conveniant, sigillatim cap. 3. à num. 6. Rursus in quibus discrepent, Paz *ubi proximè*, num. 38. cum seq. A regni successionem ad majoratus sumitur argumentum. Molin. d. cap. 2. num. 26. Paz num. 34. Castill. lib. 5. cap. 164. num. 1. & n. 2. limitat cum Molin. d. lib. 1. cap. 13. num. 63. nisi diversa ratio militet: consentit P. Molin. *disp.* 622. num. 3. *vers.* *Ad tertium.*

Quid econtrà, utrum liceat arguere ab inferioribus primogeniis ad regnum, magis ambigitur, de quo Molin. *sup. lib.* 1. cap. 3. num. 24. Paz ex num. 35. Castil. num. 9. ex quibus constat procedere argumentum, nisi rationis diversitas reperitur: unde inferunt, in successorum regni dominium, & possessionem bonorum Regiæ coronæ ipso jure transire, eidemque tenetæ remedium dari.

Verf. Quintò feuda, & majoratus.

De feudo ad primogenium deduci validum argumentum, non paucis placet, quos refert, ac sequitur Solorzan. de *Jur. Indiar. tom.* 2. lib. 2. cap. 1. num. 80. de quo Molina. lib. 1. cap. 7. à n. 1. Castill. d. lib. 5. *controvers.* cap. 141. num. 12. & circa rem, de qua agimus, inter utrumque cognita est differentia; nam femina à successionem feudi regularis, & directi prorsus excluditur, cap. 1. §. fin. de *success. feud.* l. 6. tit. 26. part. 4. ubi Gregor. Lop. gloss. 2. Sed in majoratu, masculis non concurrentibus, succedit argumento legis 2. tit. 15. part. 2. Solorzan. d. lib. 2. cap. 16. num. 89. & 90. quod discrimen observat Molina. *sup.* num. 4. Castil. *ubi proximè*, Parlador. *differen.* 19. num. 3. ejusque ratio facile percipitur ex traditis per me *sup.* lib. 2. cap. 18. num. 7. Præfata feminarum exclusio non semper locum obtinet, etenim sæpe ex natura feudi ipsæ ad successionem admittuntur, Solorzan. num. 90. & prænotavi d. cap. 18. num. 57. sed non extantibus masculis.

Verf. Sextò alia item ratione.

Majoratus Hispania dignitatis splendore per se non decorantur, licet per accidens illam possint continere. P. Molin. de *just. & jur. disp.* 620. num. 4. Petr. Barbofa in l. *Cum prætor*, §. fin. ex num. 171. ff. de *judic.* Molin. de *primog.* lib. 1. cap. 7. num. 4. cum seqq. Castill. *controvers.* lib. 5. cap. 147. num. 8. Verum majoratibus dignitatem inesse sentiunt plures, D. Covar. *sup. lib.* 1. cap. 15. num. 14. Anton. Gom. in l. 40. *Taur.* in princ. Alvarad. de *conject. ment. def.* lib. 2. cap. 1. §. 1. num. 12. & alii apud Mathienz. in l. 5. gloss. 2. n. 3. tit. 7. lib. 5. *Recop.* Dicendum est, majoratum propriè dignitatem non esse, sed ita appellari potest, quia honorificos, & honore dignos efficit possessores, ac familias, Solorz. *sup. cap.* 17. n. 13. obtinent enim hi communi æstimatione hominum auctoritatem, ac præminentiam, veluti in dignitate constituti: atque ita D. Covar. *ubi proximè*, inquit, majoratum velut quandam constitui dignitatem.

Hinc inferitur, notatos etiam juris infamiâ non removeri à majoratus successionem, quanquam annexam habeat publicam dignitatem titulo Ducatus, aut Marchionatus, P. Molin. *ubi pronuper*, Molin. lib. 1. cap. 13. ex n. 7. quanvis alias infamibus dignitatum